

Vnanje države. Hrabri jugoslavjanski junaki so vsaj toliko dognali, da se vsa Evropa za nje zanimiva in vse, razun pešice Magjarov in zagriznjenih slavjanožrecev med Nemci, Francozi in Angleži, želi — Turka v Azijo zapoditi. Da se bo to gotovo in sicer skoro zgodilo, se kaže čedalje bolj jasno. Turkoljubni Nemci so v državnem zboru v Berlinu prašali Bismarka, ali ne bo ničesar storil zoper Ruse, ki hočejo turške dežele imeti? Bismark jim je pa ostro odgovoril, da Prusija nima obžalovati 100letne zveze z Rusijo, in dokler bo on minister, ne bo nihče Prusov zoper Ruse spravil v boj. Iz teh besed je razvidno, da bo Rusija dobila prosto roko zoper Turka. Vsled tega so tudi magjarski in drugi Turki precej potihnoli. — Na Francoskem so ministri odstopili, ker jim freimavrski poslanci delajo velike zapreke zahtevajoči boj zoper sv. katoliško Cerkev. Ministri in tudi maršal Mak-Mahon tega nečejo; bati se je velikih razprtij in novih homatij. — Italijanski ministri čakajo že težko na smrt papeževo; radi bi volitev novega papeža ali zabranili ali pa tako v svojo oblast dobili, da bi bil izvoljen slab in pravice sv. Cerkve izdajalen papež. Treba bo tedaj vernikom moliti Boga, da ne priputi tolike žalosti in nesreče! — Angleži bržčas očitne vojske z Rusom ne bodo začeli zaradi Turčije, tem bolj pa njo bodo skrivoma podpirali, vsaj bolj, kakor so Rusi podpirali Srbe. V ta namen so odposlali 300 mornarjev za železne ladje, ki bodo v Donavi branile Rusom prehod, tudi pojde 1000 angleških oficirjev Turkom v pomoč, zraven pa še bodo dali denarjev in streljiva tako, da bodo Rusi in njihovi zavezniki Rumuni, Srbi, Grki in vstaši imeli še veliko dela, preden bodo Turka pobili. Turki neki mislijo v Evropi čakati, v Aziji pa proti kavkazkim goram Ruse napasti, zato zbirajo tam največjo vojsko 150.000 mož, v Evropi pa popravljajo trdnjave, sedaj posebno proti Grkom v Tesaliji in Albaniji. Ali tukaj so dobili nove sovražnike. Do sedaj mirni albanskeški Miriditi so se pod knezem Prenkom izneverili, se oklicali neodvisne in zvezo sklenoli z Črnogorci. Ti hrabri junaki še imajo 18.000 vrlih mož; v poslednji vojski so Črnogorci vzeli 2 trdnjavi, 6 kanonov, 10.000 pušek in ubili više 20.000 Turkov in bi jih zaklali še več, toda streljiva jim je zmanjkalo tako, da je imel vsak še le samo 4 patrone; morali so tedaj tem bolj z handžarom sekati Turke; vstašev je v Heregovini 6000 in v Bosniji 5000 mož. Srbi so svojo vojno razdelili v 4 razdelke po 15.000 mož in bodo tedaj ob novem letu imeli zopet 60.000 vojakov na nogah. Rumuni so sklenoli z Rusi zvezo in bodo ruske vojni dodjali 52.000 pešcev, 12.000 konjenikov in 100 kanonov. Ruska vojna zoper Turka namenjena je razdeljena na tri velike oddelke. Prvemu je poveljnik veliki knez Nikolaj, carev brat, in je 2. dec. odšel k vojni vzešši seboj lepo leseno podobo Device Marije, katero so mu petrograški oficirji poklonili v zna-

menje želja, naj mu kraljica nebeška pomaga zoper divje Turke. Ta oddelek se zove „južna vojna“ in šteje 133.000 pešcev, 12.000 konjenikov in 480 kanonov; drugi oddelek šteje 60.000 vojakov in bo branil pobrežje Črnega morja, tretji oddelek se zbira za Kavkazom v Aziji in je najmočnejši; šteje 114.000 pešcev, 38.000 konjenikov 650 kanonov. Dnevi premirja do novega leta bodo hitro pretekli in začela se bo krvava vojska, ako se Turki do tistega trenutka vsemu ne udajo, kar Rusi tirjajo z britkim mečem v roki — za uboge slavjanske in krščanske svoje sobrate na Turškem. Bog daj kristijanom i Slavjanom slavno zmagati mohamedanske drahali in jih zapoditi nazaj v Azijo od koder so pred 400 leti prišli.

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

III. Žeje v Dobrlivesi ni treba trpeti. Izpod brega priteka v korito po žlebu čista voda, zdrava pijača ljudem in živini. Naša konja sta dobro vedela, da je za nju tukaj „štacijon“ in sta naravnost proti koritu potegnola si žeje gasiti. Vozač je med tem mirno kot štor sedel na vozu; ni mu na misel prišlo, da bi ubogi živini izbrzdil in jima pitje polajšal. Kaj bi neki on rekel, ako bi mu žejnemu kdo kak hlod med zobe vteknol, potem pa ponudil kupico dobrega vina? Tudi živina je božja stvar; Boga žali, kdor ž njo neusmiljeno ravna.

Kmalu za Dobrovesjo smo se pripeljali do malega jezera; nekdanj bilo je večje; sedaj je last benediktinov. Iz voza smo gledali ribe, kako so celó blizu ceste mimo plavale brezplašne; dalje za njimi med trstovjem in šarjem so pa divje race in druge vođene ptice počivale po mehkih gnezdi in svoje mladiče gojile. Sedaj pridemo v Šitaroves. Na strani je videti nekoliko kosov vinogradov — menda edini na Koroškem z onimi, ki se nahajajo v labodski dolini pri nekdanjem škofiškem gradiču Thürn. Šitarovaški vinogradi niso veliki, vendar pa najdeš v vsakej krčmi — šitarovaško vino. Tudi na Koroškem delajo krčmarji čudeže in spreminjajo vodo v vino. Skozi Šitaroves je nekdanj peljala slaba vozna cesta, sedaj imajo lepo novo stezo, po katerej smo se zasukali v dol malo na levo ter prišli pred Miklaučev dvor; nemški mu pravijo Miklautzhof in je zaradi svoje velike pivarne daleč po Koroškem znan. Poslopje samo za se je že podobno mali graščini. Zraven pivarej je še v poslopju mnogo drugih rokodelcev, kolarjev, kovačev, remenarjev. Pivo je izvrstno in se ga veliko na vse kraje pošilja. Tukaj smo se tudi našega telečnjaka srečno znebili in se predstavili na ličen kolesel za 4 osebe. Telečnjak je bil Miklaučev in je pri njem ostal. Naj počiva v miru, za mene je svoje že opravil in upam, da se nikoli več ne srečava. Odtod naprej je nekdanj bila težavna cesta čez breg mimo komende Rech-

berg ali Reber, toda napredek se vidi tudi tu. Sedaj se vije cesta na podnožju brega, katerega so za potrebo skrbali, in se drži šumečega potoka srebrne Bele. Čista voda brušči po sivem skalovju in v njej se igrajo pisane postvri. Naši žutki so po gladki cesti urno dirjali naprej mimo vihrajočih žag na eni, mimo strmih sten visokih planin na drugi strani; dolina postaja čedalje bolj tesna in pri „turškem jezu“ se nasprotni planini skoro butnete druga v drugo. Nekoliko zidovja, koje so nekdanj zavolj Turka tukaj pozidali, je še dobro ohranjenega. Silno visoko na pečovju na desni strani mi je vozač pokazal človeško glavo iz kamna izsekano, ki je bila na prvi pogled podobna — Turku. V zgodbah preteklih dni beremo, kako so več časa že Turki iskali pot v Koroško. Kristijani so za to izvedeli in so tedaj v belski dolini skušali stezo Turkom zapreti; potegnili so v ta namen zid pri „turškem jezu“ in bi bili lahko strahovitim divjakom pot na Koroško popolnem zabranili, ako bi bili imeli le nekoliko več pazljivosti. Ali te njim je zmanjkalo. Bilo je l. 1473, ko je 27.000 turških divjakov prihrulo na Kranjsko, lomastilo neprenehoma naprej nad sv. Jurja na Kokri in naprej v belsko dolino in ob prvi zariji 26. septembra bilo je vse rudeče Turkov v Kapli. Nesrečni trg je začel goreti, prebivalci pa so se razkropili po bližnjih planinah. Na močno brambo ni nihče mislil; še le, ko so si prestrašeni ljudje nekoliko odelnili, mislili so na boj in začeli iz skalnih višin kamenje metati in spuščati v dolino med Turke. Pobili so jim tako 200 konjev in 17 ljudi, kar pa Turkov ni čisto nič motilo. Dirjali so naprej in še tisti den vso lepo podjunsko dolino do čista izropali, neizmerno veliko ljudi poklali in njih stanovališča požgali. Od turškega jeza se obrnemo nekoliko na levo in kmalu bili smo v Kapli.

(Dalje prih.)

Smešničar 50. Živela je svoje dni gospodična ne jako belega obraza. Nekega dne se obleče v belo obleko od glave do nog in se ogleduje v zrcalu ter popraša svojo tovaršico; no, kaka sem sedaj v tej beli obleki? Ta njej pa zabavlja odgovori: ravno taka si, kakor če muha padne v mleko. —

Razne stvari.

(Za bosenske in hercegovinske reve) so darovali htijski odsluženi vojaki na Pohorju 3 fl. Prenesek 3 fl. 60 kr., skupaj 6 fl. 60 kr.

(V Gornjigradu) za okrajnega sodnika pride iz Ptujja g. Levičnik.

(Obesil) se je akademični slikar K. Nič v Konjicah in zapustil vdovo z 5 otročiči v velikej revšini, čeravno je bil nekdanj bogat, — blizu Brežic pa je posestnik Fr. Jurčan v svoj studenec skočil in se vtopil.

(† Č. g. Anton Veres), bivši župnik v Sladkigori je v Graciu umrl, 56 let star.

(Dražbe) v tretje 11. dec. Jakop v Stranich 795 fl., 12. dec. Juri Kamersšek v Tračjivesi 2770 fl., Juri Sovič v Slivnici 1148 fl., 14. dec. Juri Dover 650 fl. v Sl. Bistrici, Jožef Roršek v Stattenbergu 3900 fl., Janez Cvetko 1015 fl. v Brežicah; 15. dec. Janez Medved 1247 fl. v Sevnici, Anton Robnik v Vuherju 2000 fl., 16. dec. Karl Perko 1000 fl. pri sv. Lenartu.

Listič uredništva: Dopisi iz Koroškega, iz Lembacha in od sv. Duha pri Lučah prihodnji!

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁴³/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	8 10	6 10	5 50	3 50	5 60	5 —	4 10
Ptuj	8 30	6 30	5 —	3 20	5 —	4 80	4 50
Ormuž	7 32	6 17	5 70	2 92	4 80	7 80	4 88
Gradec	6 65	6 50	4 88	3 65	4 79	—	4 84
Celovec	9 36	7 76	5 28	3 48	4 38	4 46	4 82
Ljubljana	9 10	6 40	4 70	3 57	6 80	4 70	5 85
Varaždin	6 40	6 40	5 80	3 60	5 10	5 50	4 20
Zagreb	10 80	8 —	6 —	3 —	6 80	—	—
Dunaj	12 30	10 45	6 20	8 30	7 30	—	—
Pešt	11 30	9 65	7 50	7 70	5 80	5 —	—

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 60 40 — Srebrna renta 66 20 — 1860-letno državno posojilo 108 — Akeije narodne banke 823 — Kreditne akeije 160 — Napoleon 10 24 — Ces. kr. cekini 6 — — Šrebro 116 50

Loterijske številke:

V Trstu 25. novembra 1876: 75 53 73 86 65.

V Lincu 11 73 60 77 5.

Prihodnje srečkanje: 16. decembra 1876.

Prostovoljna prodaja.

Hiša, ki je z opeko krita in ki ima 3 sobe, čumnico, kuhinjo, 2 kleti, zraven še eno poslopje z opeko krito, z 2 sobama, kuhinjo, eno kletjo lepim vrtom in štirno, je prostovoljno na prodaj v Laškem trgu v Marija-graškej ulici h. št. 52., cena je 1800 fl. in se lahko v več obrokih plača. Kdor hoče to posestvo kupiti, naj se pri meni oglasi, v Laškem trgu h. št. 59. Ivan Drobnič.

NAZNANILO.

MLADENIČ, slovenskega in nemškega jezika zmožen, ki je vsaj spodnjo gimnazijo dovršil, se sprejme za **praktikanta** v lekarno v Kamniku. Natančne pogodbe se zvedo pri bodočem lekarju **Jože Močniku**.

zdaj bivajočem pri g. Dr. Samecu (Adelsberg — Krain.) v Postojni.